

оздравѣе. Като кажешъ: „Богъ не е Богъ на мъртвитѣ, но на живитѣ“, ще оздравѣешъ. А ние сега, съврѣменнитѣ хора, имаме постоянно съмнѣния. Нѣкои ме гледатъ, казватъ: какво искашъ да кажешъ? — Богъ не е Богъ на мъртвитѣ, но на живитѣ. „Ами въ какво седи смисълътъ на живота?“ — Да ни даде Любовь. „Защо ни е Любовь?“ — За да ни даде Животъ. Ами защо ни е животъ? — Да ни даде любовь. Иска да ме оплете. Казвамъ: слушай, приятелю, тази съвременна философия азъ я уподобявамъ на слѣдния смѣшенъ примѣръ. Единъ великъ царъ, като напълнилъ хамбаритѣ си съ жито, искалъ да намѣри нѣкой ученъ, който да му разкаже една съдържателна приказка, която да нѣма край. Най-послѣ се явява единъ мукалитъ, казва му: „Царю, азъ ще ти разправа една приказка безъ край. Имаше единъ великъ царъ, като тебе, напълнилъ си хамбаритѣ съ жито, но зидаритѣ, които съграждали хамбаря, оставили една малка дупка незамазана. Отдѣ се намѣрилъ единъ щурець, влѣзълъ прѣзъ дупката, взелъ едно зрънце и го внесълъ въ скривалището си. Вториятъ день идва, взима второ зрънце, занася го пакъ въ дупката си. Третиятъ день — сжщо, четвъртиятъ день — сжщо и т. н. Всѣки день идвалъ, взималъ зрънце и го отнасялъ. „Стига де, нѣма ли край?“ — Чакай, всичкитѣ зрънца да се огнесатъ, че тогава ще ти кажа края. Съврѣменнитѣ учени хора, като щуреца, вадятъ зрънце по зрънце, а ние чакаме заключението. Мислите ли, че този щурець, като извади всичкитѣ зрънца, ще даде заключение за своята теория? Казватъ за нѣкой ученъ: той ще даде своята теория. — Колкото този щурець съ изваждането на тия зрънца ще даде заключение за своята теория. Да, той икономически рѣшава важни въпроси, но ако нѣмаше тия зрънца, нищо не би струвалъ. Не, разумниятъ човекъ иска да посѣе туй зрънце. И въ какво седи съвременното възпитание? Туй е дресировка, не е възпитание. Азъ бихъ желалъ да видя истинскитѣ методи на възпитание. Истинскитѣ методи на възпитание започватъ съ живота, животътъ започва съ Любовьта, Любовьта започва съ знанието, а знанието — съ свободата. Тия елементи трѣбва да влѣзатъ, съ своята сжщина, вътрѣ въ нашия животъ, а не да стоятъ внѣ отъ живота, да ги желаемъ вѣншно.